



ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

725
தனிப்பிரதி அனை 1

LE RÉDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI,
Tamil Pandit
Jaffna,
CEYLON.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தக்குமிம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாதுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அமிபலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நெப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சூபு ஆவணி மூ உல ஏ (12—9—35)

NO. 42.

தாழுமானவர்.

மருமலர்ச் சோலைநெறி நன்னீழன் மலையாதி மன்னுமுனி வர்க்கேவலாய்
மந்திரமாலிகை சொல்லு மியமநிய மாதியா மார்க்கத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவு காயத்தை நிர்மலம் தாகவே கமலாச ஞதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித் தனலை யம்மை குண்டலியடிக் கலைமதியி னாடுதாக்கி
உருகிவரு மமிர்தத்தை யுண்டென் றெங்காம லுணர்வான விழியை நாடி
ஓன்றே டிரண்டெனைச் சமரச சோரூபசுக முற்றிடவென் மனதின்வண்ணம்
திருவருண் முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பாலே தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே தேசோம யானந்தமே.

இருபதாம் நூற்றுண்டின் இணையற்ற விஞ்ஞானம்.

விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளின் வீரமுழுக்கம்:

உலகத்தை சாம்பலாக்கும் விசித்திரம். அக்கினி பகவானை அடியோடு துலைக்கும் புதினம்.

யுத்த தளவாடங்களைப் போடி போடியாக்கும் யுக்திகள்.

பிரிட்டனில் சில விஞ்ஞான சாஸ்திரி கள் மரணக்கிரண ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர். வருங்கால யுத்தத்தில் இயந்திர துப்பாக்கிகளையும், வெடிகுண் கூகளையும் விட இம்மரணக் கிரணங்கள் மிகவும் உபயோகமாகு மெனக் கூறுகின்றனர். லட்சங்களைக்கான வீரர்களையும், கடற்படைகளையும், ஆகாயப்படைகளையும் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து நாசம் செய்துவிடலாம் என்கின்றார்கள்.

இவ் விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளில் ஒரு வர் எச்.கிரண்டல் மாத்தியுல் என்பவராவர். இவர் தமது ஆராய்ச்சிகளை மிக இரகசியமாகவே நடாத்தி வருகின்றார். தெற்கு வேல்வில் ஒரு மலைச் சிகரத்தில் தன் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைத்துள்ளார். இம் மாளிகையைச் சுற்றிலும் இரும்பு வேலிகளையும், கண்ணுக்குத் தெரியாத அபாய அறிவிப்பு மின்சாரமணிகளையும் அமைத்துள்ளார் இம் மாளிகையின் வேலிக்குள் ஆகாய விமானம் வந்திருக்கும் வசதிகளையும் செய்துள்ளார்.

இவரது ஆராய்ச்சியில், அறபுதுமைல் தூரத்தில் செல்லும் ஒரு எலியைக் கொல்லவும், அப்படியே அவ்வளவு தூரத்தில் ஒடும் மோட்டாரை நிறுத்தி ஓடவிடாது செய்யவும் வல்ல கிரணங்களை பரீட்சித்து வருகின்றார். இதோல் ஆகாயத்தில், சஞ்சாரம் செய்யும் விமானங்களையும் நீர்ப்பரப்பில் மூழ்கியோ அல்லது மிதந்தோ செல்லும் கப்பல்களையும் நிறுத்த முடியும் என அபிப்பிராயமுறுகின்றனர்.

மற்றொருவர் புரோபஸர் லோ என் ஸ்டப்பித்து நாவெழாது தயங்கினர்.

பவர். சர்வதேச சங்கம் யுத்தங்களை நிறுத்த எவ்வளவோ பாடுபட்டும், பிரயோஜனம், இல்லாதுள்ளது என்பது விகசி தமாக காணப்படுவதால், அத்தகைய யுத்தங்களை சலபமாக நிறுத்தி விடுவதற்கென மரண கிரகண ஆராய்ச்சிசெப்பது வருகின்றனர். இத்துடன் இவரது ஊக்கம், நெருப்பின்றி நெருப்பை திடிரென எப்பகுதியிலும் அமைக்கவும் அத்தகைய நெருப்புகளை பெரும் சிரமமின்றி ஜடுதியில் அணைத்துவிடவும் ஆராய்ச்சி செய்து வருகின்றனர்.

ஆர். வி. சாட்டேல் என்பவரும் ஒரு விஞ்ஞான சாஸ்திரி யாவர். இவர் இங்கிலாந்தின் லீஸ்டர் கல்லூரியின் போதகாசிரியர். இவர் கண்டுபிடித்துள்ள ஒரு கருவி 500 கெஜத்திலுள்ள மனி தர்களையேனும் மிருகங்களையேனும், அவர்களுக்கு கஷ்டங்களை அளிக்காமல் கொன்றுவிடக்கூடியதாகும். வாள், ஈடு, கத்தி, துப்பாக்கி, வெடிகுண்டு வகையறாக்களினால் எதையும் கொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்கிறார்.

உலகப் பிரசித்த மார்கோனியை அறியாதவர்கள் வெகு சிலரே! ஒருநாள் இவர் கிக்னர் முஸோலோனியுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், ரோமாபுரி யிலிருந்து ஆஸ்டிரியாவிற்குச் செல்ல ஒரு மோட்டார் கூட்டம் புறப்பட்டது. அக்கூட்டத்தை அப்படியே மார்கோனி நிறுத்திவிட்டனர். சாரதிகள் மோட்டாரைச் செலுத்த முயற்சி செய்தனர். அம்முயற்சிகள் ஒன்றும் பலிக்க வில்லை. இது தெரிந்தசர்வாதிகாரி ஸ்டப்பித்து நாவெழாது தயங்கினர்.

மார்கோனி, தான் ஏவிவிட்ட கிரணங்களோ மோட்டார் கூட்டத்தை நிறுத்தி விட்டதென ஒரு சிறு இயந்திரத்தை எடுத்துக்காட்டினார்.

ஜெர்னி விஞ்ஞான சாஸ்திரிகளும் சாதாரணமானவர்களல்ல. ஆனால் மகாயுத்த நாட்களிற்குப்பின் உகந்தபண உதவியும், பலமும் இல்லாததி ஒல் இவர்களின் ஆராய்ச்சி பூரண வெற்றியடையாது கைநழுவிடப்படுகின்றன. இந்நாட்டினர்களின் ஆராய்ச்சியே மகா யுத்தகாலத்தில் விஷப்புகை நீர் மூழ்கி, ஜெப்பிலின் என்பவைகளின் வாயிலாக முதல்தர அமர்க்களாங்களை அமைத்தன.

பிரான்கிலும் விஞ்ஞான சாஸ்திரிகள் அநேகர் உள்ளனர். ஒருவர் ஒரு சுழல் துப்பாக்கியைக் கண்டு பிடித்துள்ளார். இத்துப்பாக்கி மிகச் சிறியதாயிலும் குறிவைத்துச்சட்டால் இதிலிருந்து ஒரு வகைக் கிரணங்கள் வெளியேறி ஆகாயத்தில் பறப்பனவைகளையும், பூமியில் நடப்பனவைகளையும், நீர் ப்பரப்பி ஸ்டல்வனவைகளையும், சலபமாக விழுத்திவிடும் என்று கூறப்பெறும்.

அமெரிக்கரும் விஞ்ஞான சாத்திரத்தில் பிறபோக்குகளைக் கொண்டில்லை. டாக்டர் சிச்கோலா டெஸ்லா என்பவர் மரண கிரணங்களைக் கண்டு வருகின்றனர். இவற்றைக் கொண்டு ஜக்கிய அமெரிக்காவைச் சுற்றிலும் ஓர் மாயக் கோட்டையை அமைத்துவிடலாம். இக்கோட்டை எத்தகைய பிரங்கிகளினும் இயந்திர துப்பாக்கிகளினுலும் வெடிகுண்டுகளினுலும் துளைக்கமுடியா.

REG. NO. M. 2997.

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

LIBERTÉ.—ÉGALITÉ.—FRATERNITÉ.



ஆசிரியர்:
யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை.
ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேய்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ சூல் ஆவணி மீ உல ட (12—9—35)

NO. 42.

ஸ்பாவமும்பழிப்பற்றவேண்டுவீர்
இலைஞக்கந்தாடுவென் கழல்
மேவராய்மிகவும்மகிழ்ந்துள் துமின்
காவலாளன் கலந்தருள்செய்யுமே.

கங்கையாடிலென் காவிரியாடிலென்
கோங்குதண்குமரித்துறையாடிலென்
ஷ்வங்குமாடலோதாநாடிலென்
ஈளங்குமிசனைதுவர்க்கில்லையே.

பூட்டராகிலென் சாத்திரங்கேட்கிலென்
இடமேட்டியுமீதாழில்புணிலென்
எட்டமோன்றமிரண்மேற்யிலென்
இட்டமீசனைதுவர்க்கில்லையே.

வேதமோதிலென் சாத்திரங்கேட்கிலெ
ந்தினால்பலநித்தல்பயிற்றிலென் [என்
ஓதியங்கமோராஹமுணரிலென்
ஈசனையுள் குவார்க்கன்றியில்லையே.

காலைசேன் றகலந்துநிர்முத்திலென்
வேலைதோறும்வி தவழிந்திலென்
ஆலைவேள்வியடைந்ததுவேட்கிலென்
ஏலவீசனைப்பார்க்கன்றியில்லையே.

கானாடுகலந்துதிரியிலென்
ஈனமின்றியிருந்தவஞ்சேய்யிலென் [என்
ஊனையுண்டலோழிந்துவானேக்கிலெ
ஞானைன்பவர்க்கன்றினன்கில்லையே

கூடவேத்தராகிக்குழுவிலென்
வாடியுனைவருத்தித்திரியிலென்
ஆடல்வேடத்தனம்பலக்கூத்தனைப்
பாடலாளர்க்கல்லாற்பயனீல்லையே.

[என் றன்றாக்கிலென்பட்டினியாகிலெ
குன்றமேற்றியிருந்தவஞ்சேய்யிலென்
சேன்றாரித்துளித்துத்திரியிலென்
என் றமிசனேன்பார்க்கன்றியில்லையே.

கோடிதீர்த்தங்கலந்துதுளித்தலை
ஆடலைவுமரனுக்கன்பில்லையேல்
இடுநீருனையோட்டைக்குத்தட்டி [மே
முடிவைத்திட்டமுர்க்கனேதோக்கு

தனிப்பிரதி அனு 1

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI,

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

721 319

வ
திருவருள்துணை.



காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நன்னரிய
ஆலமுன் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருன்வங்கு முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்

வித்தகம்

புதுவை
யுவ சூபு ஆவணி மீ 27 வ

கைப்பொருடன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி.

ஓள வையார் அருளிய
“கொன்றை வேந்
தன்” என்னும்
வேத சுத்திரக்
கொத்துள் ஒன்றுகி மிரிரும் இவ்
அமுத வாக்கியம் உலகியலோடு உண்
மை நிலைக்கும் ஒப்பியதாகின்றது. இவ்
இருவகை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள்
ஒரு சிறிது கூறப்படும்.

கைவசத்துள்ள பணம் என்னும்
பொருளைப் பார்க்கிலும் அழியாத
பொருளாவது கல்வியே ஆம் என உல
கியதுக்கு ஒப்பிய பொருள் கூறப்படு

கின்றது. கைப்பொருள் என்பது மனி, பொன், நெல் முதலியன் என்பது படிப்பு என்பது படிப்பு என்பது பணம் உறவினர், கள்வர், கொடுங்கோல் அரசர் என்பவரால் கவரப்படுதல் கொடையால் குறைவுடுதல் முதலியவற்றுல் அழிவுறும் ஆதலால் அதனைப் பொய்ப்பொருள் எனவும், இவ்வாற்றுல் அழிவு பெறுமையால் கல்வி என்னும் படிப்பை மெய்ப்பொருள் எனவும் கூறுவர் உலகோர். பணமுடையவரே செல்வர் எனவும் படிப்பாளிகளே கல்விமான்கள் எனவும் பேசப்படுவது உலகியல். படிப்பினால் பணம் ஈட்டப்படுதலாலும் படிப்பாளிகளே உலகினரால் சிறப்புறக் கொண்டாடப்படுதலாலும் படிப்புடைமையே பணமுடைமையி னும் சிறந்தது என்பர். படிப்பாளிகளுக்கே சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பும் உண்டு என்பர்.

நீதி சாரம்.

ஸ்வக்ருஹேபூஜ்யதேழுர்க்க:
ஸ்வக்ராமே பூஜ்யதேப்ரபு |
ஸ்வதேசேபூஜ்யதேராஜா
வித்வாங்ஸரவத்ரபூஜ்யதே ||

என்பது ஆன்றேர் வாக்கு. மூடன் தனது வீட்டிலும் பிரபு தனது கிராமத்திலும் அரசன் தனது தேசத்திலும் படிப்பாளி எல்லா இடங்களிலும் சிறப்புறக் கொண்டாடப் படுவான் என்பது இதன் பொருளாகும்.

ஓளவையார் முதுரை.

மன்னானுமாசரக்கற்றேனுஞ்சிர்தாக்கின்
மன்னனிற்கற்றேன்சிறப்புடையன்—
[மன்னாஞ்சிரதன்றேசமல்லாற்சிறப்பில்லைகற்றேர்க்குச்
சென்றவிடமெல்லாஞ்சிறப்பு.]

(வாக்குண்டாம்)

. [“மாசறக் கற்றேன்” என்பது வாய்மையான கல்வியுடையவனுக்கே பெரிதும் ஒப்பியதாகின்றது.]

சீவகசிந்தாமணி.

கைப்பொருள்கொடுத்துங்கற்றல்; கற்றபின்
[கண்ணுமாகும்
மெய்ப்பொருள்விளைக்குநெஞ்சின்மெலி
[விற்கோர்துணையுமாகும்
பொய்ப்பொருள்பிறகள்பொன்னும்புகழு
[மாந்துணைவியாக்கும்
இப்பொருள்எம்தினின்றீர்இரங்குவ
[தென்னைன்றான்.
(ஷ கணகமாலையார் இலம்பகம் செ. 39.)

[இஃது உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப்பு நோக்கியே கூறப்பட்டதாயினும், “கற்றபின் கண்ணுமாகும்” என்பது முதலியன் வாய்மையான கல்விக்கே ஒப்பியவாகின்றன.]

குறள்.

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி ஒருவற்கு மாடல்ல மற்றை யவை.

(ஷ 40 அதி. கல்வி செ. 10.)

[இச் செய்யுள் “கைப் போருள் தன்னின் மெய்ப்பொருள் கல்வி” என்பதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருளையே நன்று வலியுறுத்துகின்றது. இது முன்னர்க் கூறப்படும்.]

நாலடியார்.

குஞ்சியழகுங்கொடுத்தானைக்கோட்டழகும்
மஞ்சள்மூகுமழகல்ல — கெஞ்சத்து
நல்லம்யாமென்னுகவுசிலைமையால்
கல்வியழகேஅழகு.

(ஷ பொருட்பால் 11-ம் அதி. கல்வி [செ. 1.)

[இதனால் கல்வி என்பது ஆண் பெண் என்னும் இருபாலார்க்கும் இன்றியமையாமை கூறப்பட்டது. “துஞ்சிஅழகு” முதலியன் “அழகல்ல” என்பது அசுத்த தநவாகிய மருஞடம்புக்குரிய செயற்கை அழகு வாய்மையான அழகல்ல என்பதனையும், “நெஞ்சத்து நல்லம் யாம் என்னும் நடவு நிலைமையால் கல்வி யழகே கெஞ்சிஅழகு” என்பது வாய்மையான கல்வி அழகு]

யையும் உணர்த்தி நிற்கின்றன. வாய் மையான நடுவு நிலைமையாகிய நிறை யுடைமையும் தூய உள்ளமூம் வாய் மையான கல்விமான்களுக்கே உரியன என்க.]

இம்மைபயக்குமால்சயக்குறைவின்றூல் தம்மைவிளக்குமாற்றாமுளராக்கேடின்றூல் எம்மையுலகத்தும்யாங்காணங்கல்வி

[போல்

மம்மரறுக்குமருந்து.

(ஷீ ஷீ செ. 2.)

[மம்மர் — மயக்கம். இஃதும் வாய் மையான கல்விக்கும் ஒப்பியதாகின் றது. மயக்கத்தை அறவே ஒழிக்கும் மருந்து வாய்மையான கல்வியே என்க]

படிப்பாளிகளாய் இருந்த பண்டைக் காலப் புலவர் பலர் “கைப் போருள்”, இல்லாதவராயினும் அரசர்களாலும் பிரபுக்களாலும் சன்மானிக்கப் பட்டு வாழ்க்கை நடாத்தினர். அறிவுக்குரிய நூல்கள் பலவற்றை உருற்றியும் கடவுள் வழிபாடு உடையராயும் ஒருவாற் றூல் மனச்சாந்தி உடையராயும் இருந்தனர். ஆதலால் பணமுடிடைமையினும், அப் பணத்தையும் தேடிப் பிறரால் மதிப்பும் பெற்று ஒருவாறு மன அமைதியோடு வாழும் தற்கும் ஏற்ற படிப்புடைமையே சிறந்தது என்று கூறப்பாற்று. அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற நூல்களைச் செவ்வனம் படித்து ஆராய்ந்து உண்மை கடைப்பிடித்து அவ் உண்மை நிலையை அடையும் ஆற்றலும் காதலும் உடையராய் ஒழுகுதலே ஒரு வாற்றூல் மனச்சாந்தியை அளிப்பதாகும்.

நாலடியார்.

கல்விகரையிலகற்பவர்நாள்சில மெல்லினக்கிற்பினிபல — தெள்ளிதின் ஆராய்ந்தமைவுடையகற்பவேளொழியப் பாலுண்குருகிறதெரிந்து.

(ஷீ ஷீ செ. 5)

நால்களுக்கு அளவில்லை. படிப்ப பவரது ஆயுளோ சுருக்கமானது. அன்

றியும் நோய் வாய்ப்பட்ட காலத்து — கவலைகள் ஏற்பப்பட்ட காலத்து—விவேகம் கிளராமையால் படிக்கவும் முடியாது. ஆதலால் நிரும் பாலும் கலந்துள்ள இடத்து நிரை நிக்கிப் பாலை உண்ணும் அன்னப் பறவை போல பயனற்ற பொய்க் கால்களை நீக்க மெய்ந் தூல்களையே படித்து ஆராய்ந்து உண்மை கடைப் பிடித்தலே செயற்பாலது என்க. வேதம், ஆகமம் புராணம், இதிகாசம் என்பன எல்லாம் நிறை முறை அமைந்த கற்பனைகளால் அரிய பெரிய உண்மைகளையே கூறுவனவாகும். இவற்றைப் பொய்க்களாஞ்சியங்கள் என்பார் உளராயின், அவர் நிர்ச்சரவாதிகள் என்றே துணியக்கிடத்தலின், இவர்பால் அறிவுடையோர் பேசேக் கடவன யாதும் இல்லை என்றே கூறற்பாற்று. காவியங்கள் — இலக்கியங்கள் — நாடகங்கள் முதலியவற்றையே படித்துக் கொண்னே காலம் கழிப்பதிலும் உண்மையை நாடும் ஆற்றலும் காதலும் உடைபராய்அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய மெய்ந்தூல்களைத் திருவருளை முன்னிட்டு ஆராய்ச்சி செய்தலே குருவருளால் வரய்மையான கல்வியை — கல்வி கேள்விகளை— மெய்ப் பொருளை அடைதற்குக் காரணமாகும்.

அலகுசால்கற்பினரிவநூல்கல்லா துலகநூலோதுவதெல்லாம் — கலகல் கூடந்துணியல்லாந்கொண்டுதடுமாற்றம் போஞ்துணியறிவாரில்.

(ஷீ ஷீ செ. 10)

உண்மைகளை ஒளி மறைவின்றிக் கூறும் பண்டைச் சங்கச் சான்றேர் நூல்களாகிய தோல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டு, எட்டேத்தோகை, பரிபாடல், பதினேண் கீழ்க்கணக்கு முதலியனவும் அறிவு வளர்ச்சிக்குரிய சிறந்த நூல்களாகும். இந் நூல்கள் மிகப் பழையன ஆதலால் இடையிடையே அரிய பெரிய வேத உண்மைகள் நிறை முறை அமைந்த கற்பனை ரூபமாகி மிளிர்கின்றன. சங்கச் சான்றேர் நூல்கள் எனப் போற்றப்படுவனவற்றுள்

இறையனார் களாலியல், மூவடிமுப்பது என்பன மிக்க தெய்வீகம் வாய்ந்த நூல்களாய்ச் சிறந்த தமிழ் மறைகளாகி அமைந்துள்ளன. இவற்றின் பெற்றி “சங்கச் சான்றேர் நூல்கள்” என்னும் கட்டுரையில் (வித்தகம் தொகுதி 1 இல. 44) சிறிது கூறப்பட்டது. ஆங்குக் காண்க. பின்வரும் ஒளவையார் திருவாக்குக்கு இலக்காகிய தெய்வ மறைகள், காதலோடு ஒதி உணரும் அறிவுடையோரை, “மெய்ப்பொருள்” ஆகிய வாய்மையான கல்வியைக் குருவருளால் அடையச் செய்வன ஆகும்.

ஓளவையார் முதுரை.

தேவர்குறளுஞ்சிருநான்மறைமுடவும் மூவர்தமிழும் ஸிராழிபும் — கோவை திருவாசகமுஞ்சிருமூலர்சொல்லும் ஒருவாசகமென்றுணர்.

(வாக்குண்டாம்)

[திருநான் மறை முடிவு — முக்கிய மான உபநிடதங்கள். — மூவர் தமிழ் தேவாரத் திருமறைகள். முனிமோழி — வியாச சூத்திரம்.]

உலகியலுக்கு ஏற்ற படிப்பை நிலையான பொருள்— மெய்ப் பொருள்கள் என்பது, மெய்ப் பொருளாகிய வாய்மையான கல்வியை அடையச் செய்தற்கு ஒருவாற்றூல் தாரணமாதல்பற்றிய போவி வழக்கேயாகும். இவ்வாற்றூல், “கைப்பொருள்தன்னின்மெய்ப்பொருள்

[கல்வி

என்பதன் உலகியலுக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு கற்பட்டது. மேல் இதன் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள் ஒரு சிறிது கூறி இக்கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

உலகத்திலே எவ்வளவு நூல்களைப் படித்தவனுயினும்—பல பாதைகளைப் படித்துப் பட்டங்களைப் பெற்றவனுயினும் மனக் கவலை யின்றி—பூரணமான மனச்சாந்தியோடு வாழ்தல் முடியாத காரியமே. உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப்

பையே வாய்மையான கல்வி என அமைதலால் உலக மாக்களால் வித்துவப் பெரியார் எனப் போற்றப்பட்டு மறம், பொருள், துண்பம், மரணம் என்பன வற்றை அடையலாமே யன்றி அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் வாய்மையான புருஷார்த்தங்களை அடைதல் முடியாத காரியமோகும்.

ஓளவைபார் முதுரை.

உண்பதுநாழியுடிப்பதுநான்குமுழும் எண்பதுகோடிவினைந்தென்னுவன் —

[கண்புதைநீத் யாந்தர்குடிவாழ்க்கைமன்னின்கலம்
[போலச் சாந்துணையுஞ்சஞ்சலமேதான்.

(வாக்குண்டாம்)

கண் — அகக்கண், ஞான திருஷ்டி. படிப்பாளிகளை அகக் கண் னுடையார் என்பது உலகப் போளிச் சம்பிரதாய மேயன்றி வேறன்று. இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் பெறுதலாகிய வாய்மையான கல்வியுடையவரே — உபநய னம் பெற்றவரே அகக் கண் எனப்படும் ஞான திருஷ்டி உடையவருமாவர். கருத்திருந்தாதவரை ஞான திருஷ்டி ஏற்படமாட்டாது. சரீரத்துள்ளே கரு உருவாய் அனுவாய் இருக்கும் சர்வஞ் ஞத்துவமுடைய ஆசானை — ஆசான கிய மதியை உரிய சாதகங்களால் உருப்படுத்துதற்குரிய — ஆக்கமுறச் செய்தற்குரிய பக்குவம் பெருத எம் போலியுலக மாக்கள் எவ்வளவு நூல் களைப் படித்தவர்களாயினும் ஞான திருஷ்டி என்னும் அகக் கண் உடைய ராதல் முடியாத காரியமே. மற்றே, முகத்திரண்டுபுண் உடையவரேயாவர். இதுபற்றியே,

குறள்.

கண்னுடைய ரெண்பவர் கற்றேர் முகத் [திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

(ஷ 40-ம் அதி. கல்வி செ. 3.)

எனப் பணி த்தருளி னார் எமது பொய்யில் புலவர்.

இவ் உண்மைகள் எல்லாம் “கல்வி” என்னும் கட்டுரையில் “வித்தகம்” தொகுதி 2 இல். 2 இல் கூறப்பட்டன. ஆங்குக் காண்க. உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப்பு என்னும் போளிச் சல்வியானது எக்காலத் தும் பயன்படுவதுமன்று. உடலுயிர் பினி மூப்புக்களால்—கவலை களால் துண்புறங்காலத்தில் — அவச் சலனம் அடையுங்காலத்தில் படிப்பில் ஊக்கம் கிளரமாட்டாது. அதனால் பயன்டைதலும் முடியாது. மறதியால் படித்ததும் கேட்டையும்.

“வித்தைக்குச் சத்துரு விசனம் தரித் தீர்ம்” என்பது பழமொழி.

படிப்பாளிகள் என — புலவர் எனப் போற்றப்பட்டோர் பலர் மனச் சாந்தி ஏற்படாது பல்லாற்றலும் துண்ப மடைந்தமையோடு பரிதாபகரமான மரணமடைந்தமைக்கும் சான்றுகள் பல உண்டு. படிப்பாளிகளையிப் புலவர் களுள்ளே பெரும்பாலார் வறியவர் களாயே இருந்திருக்கின்றனர். சரஸ்வதி இருக்கும் இடத்தில் இலக்ஷ்மி இருக்கமாட்டாள் என்பது — மாமிக்கும் மருக்கும் ஓர்றுமை இல்லை என்பது உலகியலுக்கு ஒப்பிய பெருவழக்கு. பண்டைக்காலப் புலவர் பலர் கொடிய வறுமையால் அடைந்த ஆற்ற ரூணுத் துண்பங்களும் அவற்றைத் தீர்த்துக்கொள்ளும்படி அரசரையும் பிரபுக்களையும் அடைதற் கண் னும் அவரிடம் பரிசில் பெறுதற் கண்னும் அடைந்த கஷ்டங்களும் பலவாகும். அவ்வப் புலவர் இயற்றியனவாய் “தனிப் பாடற்றிரட்டு” என்னும் நூலில் காணப்படும் செய்யுட்களே இதற்கு உறுசான்றுகும். அவற்றை யெல்லாம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டப் புகின் மிகப் பரக்கும். சில காட்டுதும்.

உப்பிலாமணிப்புலவர் பாடல்.

“ஆடெரிப்பாந்த கோயெருப்பில் ஆம்பிபுப்பத் தீம்பசியுல இல்லிதார்ந்த பொல்லாவறுமுலை சுவைதொறுஞ் சுவைதொறும் பால்கானை

குழவிதாய்முகநோக்க மனைவி என்முகநோக்க யானும் சின்முகநோக்கி வங்தனன் குழுனை.”

[ஆம்பி—காளான். இல்லி—துளை. அடுப்பில் ஆம்பி பூத்தது எனவே பன் னெடு நாள் சமையல் செய்து உண்ண முடியாத கொடிய வறுமையால் இப்புலவரும் பெண்டு பிள்ளைகளும் வருந் தினர் என்பது வெள்ளிடை ஆம்.]

சத்தி முத்துப்புலவர் பாடல்.

நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய் பழம்படு பனையின் கிழங்கு பிள்ளதன் பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கால் நாராய் நீயுசின்மனைவியுங்தன் ரசைக்குமரியாடி வடத்திசைக்கேகுவிராயின்

எம்மூர்ச்சத்திலுமதவாலியுட்டங்கி கனைசுவர்க்கூரைக்கணகுராற்பல்விப் பாடுபார்த்திருக்குமென்மனைவியைக்கண்டு என்கோண்மாறன்வழுதிகூடலில் ஆடையின்றிவாடையின்மேலிந்து கையதுகோண்டுமேய்யதுபோத்திக் காலதுகோண்டுமேலதுதீடுப். பேழையுளிருக்கும்பாஃபேனவுயிர்க்கும் ஏழையானைக்கண்டனமேனுமே.

இராமச்சந்திரகவிராயர் பாடல்

கல்லாதழுருவனையான்கற்றயென்றேன் காடெறியுமறவனைநாடாள்வாயென்றேன் பொல்லாதழுருவனைநான்நல்லாயென்றேன் போர்முகத்தையறியானைப்புலியேதென்

[றேன் மல்லாரும்புயமென்றேன்கும்பற்றேனோ வழங்காதகையனைநான்வள்ளன்

[றேன் இல்லாதசொன்னேனுக்கில்லையேன்றேன் யானுமென்றனகுற்றத்தாலேகின்றேனே

கல்லைத்தான்மண்ணைத்தான்காய்ச்சித்தான் குடிக்கத்தான்கற்பித்தாலே இல்லைத்தான்பொன்னைத்தானெனக்குத் தான்கொடுத்துத்தானிரட்சித்தாலே அல்லைத்தான்சொல்லித்தான்ஆரைத் தானேவத்தானையோன்கும் பல்லைத்தான்திறக்கத்தான்பதுமத்தான் புவியிற்றிருப்பன்னினே.

(பதுமத்தான் — பிரமன்)

வஞ்சகர்பால்சடக்டலைந்தகாலிற்புண்ணும்
வாசல்தொறுமுட்டென்டலையிற்புண்ணும்
செஞ்சொல்லைவினைந்துருகுகெஞ்சிற்புண்
[னும்]

திருமென்றேசங்கரன்பாற்சேர்க்கேனப்பா
கொஞ்சமல்லபிரம்படியின்புண்ணும்
[வேடன்]
கொடுங்காலால்உதைத்தபுண்ணுங்கோப
[மாகப்]
பஞ்சவரிலொருவன்வில்லாலடித்தபுண்
[னும்]
பாரென்றேகாட்டின்றுன்பரமன்றுனே.

படிக்காசத்தம்பிரான் பாடல்.

அடக்கொய்ப்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
அதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்
[லாமல்]
திடமுளமோனமாடக்கழைக்குத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிக்தோ
[மில்லைத்]
தடமூலவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழுவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துதாதுசென்றுபிழைத்தோ
[மில்லை]
என்னசேன்மேடுத்துலகில்இருக்கின்றே
[மே.]

மேலே காட்டிய பிரமாணங்களால்
உலகியலுக்கு ஒப்பிய படிப் பாளிகளா
கிய புலவர் பலர் வறுமையால் வருந்தி
அலைந்து திரிந்தமை வெள்ளிடைமலை
யாம். ஆனால் உண்மை நிலைக்கு ஒப்பிய
வாய்மையான கல்வியுடையவராகிய —
கல்விமாண்களாகிய மெய்யடியார் நீர்
மை இவ்வாறன்று. இவரே பெருஞ்
செல்வர் — குபேரர் — இந்திரர். இவர்
நினைத்தவை எல்லாம் முன்வந்து நிற்கும். பின்வரும் பாடலுக்கு இலக்காகிய
வித்தகச் சித்தர் இவரே யாவர்.

தாயுமானவர் பாடல்.

பாட்டளிதுதைந்துவளர்கந்தபகநலீழைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதியிருபாரி நிதிலும்
பணிசேயுந்தோழிலாரிபோல்

கேட்டதுகோடுத்துவரநிற்கவைப்பீர்
[பிச்சை]
கேட்டபேபிதழப்போரையுங்
கிஸ்டபதியாக்குவீர்கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீர்
ஓட்டினயெடுத்தாயிரத்தேடுமோற்க
ஒளிவிமேபோனஞ்சுதுவீர்
உரகனுமினைப்பாறயோகதண்டத்திலே
உலகுசுமையாகஅருளான்
மீட்டிடவும்வல்லீர்என்மனக்கல்லைபனல்
மெழுகாக்கிவைப்பதிரோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

(ஷ. சித்தர்கணம் செ. 2.)

திருவிசைப்பா.

அற்புதத்தெய்வமிதனின்மற்றுண்டே
அன்பொடுதன்னையஞ்சுதெசமுத்தின்
சொற்பதத்துள்ளவத்துள்ளமன்றாறும்
தோண்டருக்கேண்டிசைக்களைக்
பற்பதக்குவையும்பைப்பேர்ன்மாளிகை
[யும்]
பவளவாயவீப்பணைழையும்
கற்பகப்போழிலுழதுமாங்கங்கை
கொண்டசோனேசோரத்தானே.

(ஷ. கங்கைகாண்டசொனேச்சரம்
[செ. 3.]

இவற்றால் வாய்மையான கல்வி
யுடைய மெய்யடியாரே பெருஞ்செல்
வருமாவர் என்பது வெள்ளிட மலை
யாம். வாய்மையான கல்வி பெறுதலே
மெய்ப்பொருளை அடைதல். இதுவே
பூரண ஞானம்; இந்திர போகம்;
குபேர சம்பத்து, வாய்மையான கல்வி
யும் வாய்மையான செல்வமும் ஒன்றே
யாம். வாய்மையான கல்வியுடையவரே
வாய்மையான செல்வமும் உடையாரா
வர். இவரே பூமகஞும் நாமகஞும் தம்
பால் பூரணமாகப் பொருந்தப் பெற்ற
வர்; திருநாவுப்பேறு பெற்றவர். அமல்
ரூபங்களான அகில சத்திகள் எல்லாம்
இவர் வசப்பட்டு விற்பன ஆகும்.

இத்தகைய வாய்மையான கல்விதான்
யாதோரீ எனின்; அது தான் கல் எனப்
படும் பஞ்ச தநு—பஞ்ச தநுக்களால்

ஆகிய சரீரம் (உடலுயிர்) அசத்தம் நிங்கி
அழுகுபடுதலேயாகும். குருவருளால்
உரிய சாதகங்களைக் கைக் கொண்டு
ஒழுகுதலால் இருவினை ஒப்புவாய்ந்த
போது உளவாகும் மல பரிபாகமேகஸ்
அழுகுபடுதலாகும். இது தான் விமல
தேகம் — ரகஷக தேகம் — மாடுதேகம்
— பொன்னுகை — பொன் மயமாக மாறிய
தேகம். இதுவே கேடில் விழுச்செல்வ
மும்— அழியாத நிதி— மாடு— பொன்.

குறள்.

—
கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி ஒருவந்து
மாடல்ல மற்றை யவை.

(ஷ. 40-ம் அதி. கல்வி செ. 10.)

என்னும் பொய்யில் புலவன் திரு
வாக்கின் உண்மைப் பொருள் இதுவே
என்க. இத்தகைய விமல யாக்கைபே
ஞானக் குழந்தையும் ஆம். இப்பெற்ற
வாய்ந்த மெய்யடியாரே வாய்மையான
கல்வியாளர். முன் படிக்காத நால்களை
யும் தடையறப் பேசும் ஆற்றல் இவருக்கு உண்டு. இந்தோரை எழுப்பு
தல் முதலிய வாய்மையான சித்திகளை
நிகழ்த்தும் ஆற்றல் உடையாரும்
இவரே யாவர். பின் வரும் பிரமாணம்
வாய்மையான கல்வியாளர்களாகப்
மெய்யடியார்க்குரிய வாய்மையான சித்திகளை
நன்று புலப்படுத்தும்.

குதசங்கிதை.

—
அப்பிரசாதசின்னமானந்தமவிர்ச்சரநேத்
[திரவங்கப்]
பப்பியல்விகாரமந்தரத்தெழுதல்பர
[காயப்பிரவேசஞ்செய்தல்]
தப்பினமெய்காட்டல்மறைத்தல்கல்லூ
[நூல்தனினையந்தடையறப்பேசல்]
செப்புறுங்கிரகமதுக்கிரகஞ்சிலையாதி
பேதமுற்லபவே.

(ஷ. எக்கியவைபவகாண்டம், சாமசாகோப
சித்ததாற்பரியமுறைத்த அத்தியாயம்
[செ. 30.]

அட்டமா சித்திகள் கில் கருக்கள் கூட்டுறவினால் ஆயகருவால் போலியா கவும் காட்டப்படுவதுண்டு. இவை போலிச் சித்தராகிய மருஞ்சும்பினர்க்கே உரியன். மெய்யடியார்க்கு உரியன் வாய்மையான அட்டமா சித்திகளாகும். மருஞ்சும்பினர் வாய்மையான கல்வி மாண்களாதல் முடியாத காரியம். மெய்யடியார்க்கு அட்டமா சித்தி “வாராது” எனக் கூறுவாரும் உளர். அது பொருந்தாது. ஏன்? முத்தினிறிச் செல்வார்க்குச் சித்திகள் எல்லாம் முறையே ஆக்கமுற்று ஒடுங்க வேண்டியதே இயற்கைமுறை ஆல்லால் எனக் கில் முத்தி நிலை ஆரம்ப காலமாகிய அமல முதற்படியை அடைந்த காலங் தொட்டு முறையே ஆக்கமுறுஞ் அருட்சித்திகள் எல்லாம் அத்தகைய கில் முத்தி நிலை பூரணப்படும் காலமாகிய ஓடுவடிவம் பெறும் அவசரத்திற்றுன் ஒடுங்குவன ஆகும். இதுபற்றியே,

“ என்னிலியாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவதாகாதே.”

எனத் திருவாசகத் திருப்படையாட்சித்திருப்பதிகத்தில் கூறிய ருளி ஞார்மாணிக்கவாசகப் பிரபு என அறிதல் வேண்டும். (ஷ 1.செ.5) ஆதலால் மெய்யடியார்க்கு வாய்மையான அட்டமா சித்தி “வாராது” என்பது இயற்கை விரோதமான பொய்க் கூற்றேயாதல் கண்டு கொள்க.

மேலே கூறியவைகளால் “கைப் போருள் தன்னின் மேய்ப் போருள் கல்வி” என்பதனால் குறிக்கப்பட்ட வாய்மையான கல்வியின் பண்பு நன்று புலப்படும். இத்தகைய வாய்மையான கல்வியே வாய்மையான புருஷார்த்தங்களாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பனவற்றை அளிப்பது. பின் வரும் பிரமாணமும் மேலே கூறிய வாய்மையான கல்விக்கே பொருத்தமுடையதாகின்றது.

நீதி நெறிவிளாக்கம்.

அறம் பொருளின்பழும் வீடுப்பயக்கும் புறங்கடைநல்விசையுங்காட்டும் —

[உறங்கவலொன்று]

உற்றுழியுங்கைக்காடுக்குங்கல்வியினாக் கில்லைச் சிற்றுயிர்க்குற்றதுனை.

திருமந்திரம்.

“.....
துனையதுவாகும் தூயகந்கல்வியே”
(ஷ 1-ம் தங். கல்வி செ. 5.)

எனக் கூறப்பட்டதும் அறிக. தூயநந்கல்வி — வாய்மையான கல்வி. இது வே தூய அறிவால் — உணர்ச்சியால் அமலம் ஆக்கமுறச்செய்வது. வாய்மையான கல்வியே வாய்மையான கற்பும் ஆம். (கல்பு = கல்பு—கற்பு) அது தான் கல் பூத்தல்—கல் என்னும் பஞ்சத்துக்கள் விமலமாய்ப் பூத்து அடிகு பெறுதல்—விமல யாக்கை பெறுதல்—என்று கூறப்படும். விமல யாக்கை யாகிய விமல காயப் பெண் னே வாய்மையான கற்புடைய மனைவி எனக். இத்தகைய கற்பு — கல் விகளுவு என்னும் கந்தருவத்தால் — அதற்குரிய பயில்வால் ஆகவேண்டியது: “அண்பு” என்னும் கட்டுரையை நோக்குக. (“வித்தகம்” தொகுதி 1.இ. 33) கல் பூப்பதனுற்றுன் சரீரம் விமலமாய் அமலமாய்ப் பினி மூப்புச் சாக்காடும் பிறவியும் ஒழிந்து “மேய்ப் போருள்” ஆகிய சித்தியத்துவம் பெறுவதாகும். இதற்குரிய வாய்மையான ஒழுக்கேமே கல்வியறிவொழுக்கம். அது தான் நிறை முறையான ஜம்பு நுகர்ச்சியாகிய தூலப் பயில்வுகளும் சூக்குமான பயில்வுகளுமாம். நிறை முறை தமுவாது இயற்கை விரோதமாக ஜங்கதயும் அடக்குதல் இதற்குரிய சாதனம் அன்று. பின் வரும் திருமூலர் திருவாக்குக்கள் இவ்உண்மையை நன்று புலப்படுத்துவதன வாகும்.

திருமந்திரம்.

அஞ்ச மடக்கடக் கென்ப ரறிவிலார் அஞ்ச மடக்கும் மருமங் கில்லை அஞ்ச மடக்கில் சேதனமா மென்றிட்டு அஞ்ச மடக்கா அறிவறிந் தேனே.

(ஷ 7-ம் தங் ஜங்தின்திரியமடக்குமுறை [மை செ. 3.]

[இதனால் ஜம்புல நூகர் சுகி களை நிறை முறையோடு தழுவத்தே நித்தியதுவநெறி என்பதும் இயற்கை விரோதமாக அவற்றை அடக்குதலால் சேதனம் பின்னமடைதலாகிப் பரவுமே — பிறவி நெறிபே உளதாகும் என்பதும் நன்று வலியுறுதல் கண்டு கொள்க.]

கண்ணுக்கு மூக்குச்செவி ஞானக் கூட்டக் கிறப்புக்கி வைத்தபழம் பொரு பொரு ஸொன் துண்டு அண்ணுக்கினாடே அமர்ந்து வெளி காட்டுப் புண்ணுக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே. (ஷ 3-ம் தங். தியானம் செ. 2.)

இச்செய்யுளின் பொருள் ஈண்டு விரிப்பெற் பெரும். அமயம் நேர்ந்துழி விளக்கிக் கூறப்படும். மேலே கூறிய வாய்மையான ஒழுக்கம் இல்லாத வரையே “கல்லாதழுடர்” என்றாத திருமூலர்.

“கல்லாதழுடர் கருத்தறியாரே”
(ஷ கல்லாமை செ. 8.)

என்றமையால் வாய்மையான ஒழுக்கத்தால் வாய்மையான கல்வியைப் பெறுதார் தம்முன் அருணை தயாகப் பெறுமையால்—எம்பெருமான் திருவடியைக் காணப் பெறுமையால் முன்னிலைகளின் இயல்பை வாய்மையாக அறியமாட்டார் என்பது நன்று பெறப்படும்.

“சானுக்ததுள்ளே அழுங்கிய மாணிக்கம் கானுமளவும் கருத்தறிவாலில்லை

என எம் அண்ணல் அருளியதும் அறிக.

வாய்மையான கல்வியே வாய்மையான பொருள் எனப்படுவது. இதுவே பொன்னென்குஞ்சுஞ்சும் — புக்கிடம் வாய்மையான அறத்தையும் இன்பத்தையும் அளிக்கவல்லது — நித்தியத்துவம் அளிக்கவல்லது மெய்ப்பொருளாகிய — வாய்மையான கல்வியே யன்றி வேறன்று. இது பற்றியே,

*** ஈழநாடும் தமிழும் . ***

யாழ்ப்பாணம் புன்னைலைக்கட்டுவன்

வித்துவான் ப்ரம்மஸ்ரீ. சி. கணேசயர்
அவர்கள் எழுதியது.

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது,)

(தொகுதி 2. 22-ம் வாரத் தொடாச்சி.)

பொன்னம்பலப்பிள்ளை.

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலே சாலிவாகன சகாப் தம் 1759-க்குச் சமமான ஏவிளம்பி (ஞ) சித்திரை மாதம் 24-ங் திகதியிற் பிறந்தவர். இவர் தந்தையார் வைசிப குலத்துப் பிறந்த சரவண முத்துச்செட்டியார். இவர் தாயார் ஆறுமுக நாவலர்க்குத் தமக்கையார் ஆகையால் இவர் அவருக்கு மருகராவர். இவர் தமது இளமையிற் ரூடங்கி நல்லூரிலிருந்த கார்த்திகேய உபாத்தியாயரிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்று வந்து பின் தன் மாமனு ராகிய நாவலரிடமும் பலகாலங் கற்றவர். அவர்களிடங் கற்ற வளசிலமையாது தமது நுண்மானு மூலம் புலங் கொண்டு சங்க இலக்கியங்களையும் சிந்தாமனி, சிலப்பதி காரம், மணிமேகலை, இராமாயண முதலிய இலக்கியங்களையும் தொல்காப்பிய மென்னும் பேரிலக்கண நூலையும் பல முறை துருவித்துருவி ஆராய்ந்து கற்றவர். படித்த வற்றை ஒரே முறையிலவதானிக்கும் ஞாபக சக்தி யமைந்தவர். பாடுஞ் சக்தியுமளவர். கோவில்களிலும் மடங்களிலும் வீடுகளிலும் குந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், கம்பராமாயணம் முதலியவற்றைப் படித்துப் பொருள் சொன்னவர். பொருள் சொல்லுங்கால் கேட்டவர்கள் “யாழிசையோ பாரதிதன்னின்னிசையோ” என்று அயிர்க்குமாறு தமக்கு இயற்கையாயமைந்த இனியமிடற்றேஷயேடும், விரிவரையோடும் சொல்லின்பழும் தோன்றக் கொல்வர். இவர் சொல்லும் பொருளிலே பரிமேலமுகர் நச்சினார்க்கினியர் போகியர் முதலியோருரைத்த உரைத்திறங்களைல் லாம் அமைந்து மிளிரும். வாக்கிற் பிறக்கும் உரையும் பரி மேலழகர் உரைபோலத் தெளிவும் இனிமையும் பொருந்தி ஒளிரும். இவர் பொருள் சொல்லும் அழகையும் இனிமையையும் கேட்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்திலே பற்பல ஊர்களிலுமளவு பிரபுக்களும் அறிஞர்களும் தத்தங்களோவில்களிலே புராணபடன் ம் நடங்குங்காலத்திலே இவரை அழைத்து பொருள் சொல்லுவித்துக் கேட்டு

மகிழ்வர். சபைகளிலே இவர் சொல்லும் பொருளைக் கேட்க வந்த சனங்கள் அப்பொருளிலுள்ள இன்பங்களை நுகரும் அவாவிலைலே சத்தன் செய்யாது தாமே அடங்கி இருந்து கேட்பர். ஒருமுறை இவர் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோவில் வசந்த மண்டபத்திலே பெரியபுராணம் படித்தபோது திருஞானசம்பந்தர் திருக்கலியானப் படிப்பை கேட்பதற்காக ஆயிரக் கணக்கான சனங்கள் வந்திருந்தார்கள். இருத்தற்கு மண்டபம் இடம் பெறுமையால் நெருக்கமுற்றுச் சனங்கள் சத்தன் செய்யத் தொடங்கினார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகள் சத்தன் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லி அமைதி செய்தும் கேளாமல் சனங்கள் சத்தன் செய்தார்கள். அப்பொழுது இவர்களை அமைதி செய்தற்குரிய உபாயம் தாம் படித்த தொடங்குதலே யென்று கருதி இவர் காப்புச் செய்யுளைப் படிக்கத் தொடங்கினார். உடனே சனங்கள் எல்லாம் நெருக்கத்தையும் நோக்காமல் அமைதியாயிருந்து விட்டார்கள். இதனால் சனங்களுக்கு அவர் சொல்லும் பொருளைக் கேட்டவில் எவ்வளவு அவா இருந்த தென் பதையும், இவர் சொல்லும் பொருட்சவையின் மேன்மை எவ்வளவு என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

இன்னும் கம்பராமாயணத்திற்கு இவர் பொருள் சொல்வது மிக விகித்திரமாயும் மிக இன்பமாயுமிருக்கும். இவர் சொல்லும் நூதனப் பொருள்களைக் கேட்டோர் கம்பன்தான் மீளவும் பிறந்து தான் பாடிய இராமாயணத்திற்குப் பொருள் சொல்லுகின்றனாலே வென்று அதிசயமுறவர். இவர் பொருள் சொல்லும்போது நச்சினார்க்கினியரையும் சிவஞான முளிவரையும் போலச் சில இடங்களிலே செய்யுள்களில் வரும் சொற்களை நூதனமாகப் பிரித்தும் கூடிடியும் பொருள் கொள்வர்.

ஒருமுறை இவர் நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோவிலிலே கந்தபுராணத்துத்திருக்கலியான படலத்திற்குப் பொருள் சொன்னபோது

“பூச்சின புரிந்தபின்னர்ப் புவனமீன்றுடன் கையைப் பாசமதகண்ற தொல்சீர்ப் பரஞ்சுடர்கரத்துள் வைத்து நேசமொடாளித்தே னெண்ணு நெடுமறை மனுக்கள்கூறி வாசங்லுதக மொய்த்தான் மருக்கனென்ற வழையன்னி.”

என்னுஞ் செப்பிலில், “ மருகளைன்றவினையுண்ணி ” யென்றதற்குப் பொருள் சொல்லுங்கால், மருகளைன்று + அவ்வினையுண்ணி என்று பிரிக்கவேண்டியதை அங்கனம் பிரியாது; என்றவெனை ஒரு சொல் விழுக்காடாகக் கொண்டு அதற்கு, என்று அவமதித்த தக்களென்று பொருள் கூறி; யான் இப்பொழுது சிவனை மருகளைன்று நினையாபல் கடவுளென்றே நினைப்பேன். சிவனைத் தக்கன் கடவுளென மதியாது மருகளைன்று அவமதித்தமையானே தலையிழுந்தானன்றோ எனத் தக்கன் தலையிழுந்த நினைப்பு அப்பொழுது மலையரசனுக்குண்டாயது என்று தாம் சொன்ன பொருளுக்குக் காரணமும் கூறிமுடித்தனர்.

(6-ப் பக்கம் தொடர்ச்சி)

“கைப்போருள் தன்னின் மேய்ப்

போருள் கல்வி”
என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு
உரைத்தருளினால் ஓளவை என அறி
தற்பாற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெரு
கும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளால் “கைப் போருள் தன்னின் மேய்ப் போருள் கல்லி” என்னும் ஒளவையார் அழுத வாக்கின் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பிய பொருள் ஒருவாறு உண்டத்தகும்.

੫੮

“வீத்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0

வித்தக நிலையம்,
புதுவை.

എഥിവിപ്പ.

கடிதர்களின்

ಅಪಿಪ್ರಾಯಂಕರು

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

சில இடங்களிலே தமது ஆராய்ச்சி அறிவு தொன்றவும் பொருள் கூறுவர். கந்த புராணத்துத் தெய்வயானை திரு மணப்படலத்தில் வரும் “ மாவொடு வாழை வருக்கை கொள்பைங்காய்—தீவிய கண்ணல் செறிந்திடு செந்தேன் — ஆவருள் பாலிவை யண்டர்கள் செம்மல் — மூவிரு மாமுகனை நூர்வித்தான்,” என் னுஞ் செய்யுனுக்குப் பொருள் சொல்லுங்கால்; மாம்பழும், வாழைப்பழும், பலாப பழும், இனிய சர்க்கரை, தேன், பால் என்னும் ஆறு பொருள்களையும் ஆறுமுகங்களுமாக நிவேதனம் செப்தான் என்று பொருள் கூறி அதற்குச் சான்றாக வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்து வரும் “செந்தினை இடியும் தேனும்”, என்பதை முதலாகக் கொண்ட செய்யுளி லும் இவ்வாறே ஆறுபொருள்களை ஆசிரியர் அமைத்துக் கூறி இருத்தல் காண்கவென்று பொருள் கூறினார். இப்படிப்பல. இவற்றை யெல்லாம் விரிப்பிற் பெருகும்.

(ଓଡ଼ିଆର୍ମ)

பிழை திருத்தம்.

“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 37.

	பிழை.	திருத்தம்.
14	அனுசரித்தே	அனுசரித்ததே
32	“...மேனுட்டுப்புலவர்	மேனுட்டுப்புலவர்
39	வேண்டியதில்லை	வேண்டியதில்லை”
22	பொதுவுடைமை	பொதுவுடைமை
ஷெ	ஷெ இல. 38.	
1	நவநீதத்தை—	நவநீதத்தை,
4	ஓழித்து	ஓழித்து,
3	சுவைகின்றோன்	சுவைக்கின்றோன்
36	ஆம்	ஆம்
ஷெ	ஷெ இல. 39, 40.	
10	தந்திடும்	தந்திடும்
14	துறந்தனர்	துறந்தனர்
16	பொன்னும்மென்றும்	பொன்றுமென்னும்
19	இன்னும்	இன்றும்
33	வின்றளாந்த	லன்றளாந்த
24	புரக்கணிக்கப்பட்ட	புரக்கணிக்கப்பட்ட
	[ஊர்]	ஊர்
26	வறுமை!	வறுமை அரசுபுரியும்.
3	புகலிடம் மறியமாட்	புகலிட மறியமாட்
	டேன்	டேன்
ஷெ	ஷெ இல. 41.	
3	பணிமலர்	பணிமலர்
5	அவள்	அஃபெண்கள்
24	விழும்பொருள்	விழுப்பொருள்
2	பொருவரு	பொருவரு
30	மீளவுரு	மீளவும்
40	அதாவது	அஃதாவது
1	காட்டுவார்கள்	காட்டுவர்
4	சிலவித்துவான்கள்	வித்துவான்கள் சிலர்

திருக்கும். இக்கிரணங்களைக் கொண்டு ஆகாயத்திலிருந்து விமானங்களை வீழ்த் தவும், கடலோடு கப்பல்களையும் நீர் மூழ்கிகளையும் மூழ்கச் செய்யவும், நிலப்பாப்பில் நடக்கும் யுத்தகீர்களை ஸ்தக்கணக்காய் இயமன் உலகிற்கு அனுப்புவும் முடியும் என குறிப்பிடுகின்றனர்.

தேசநேசன்.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

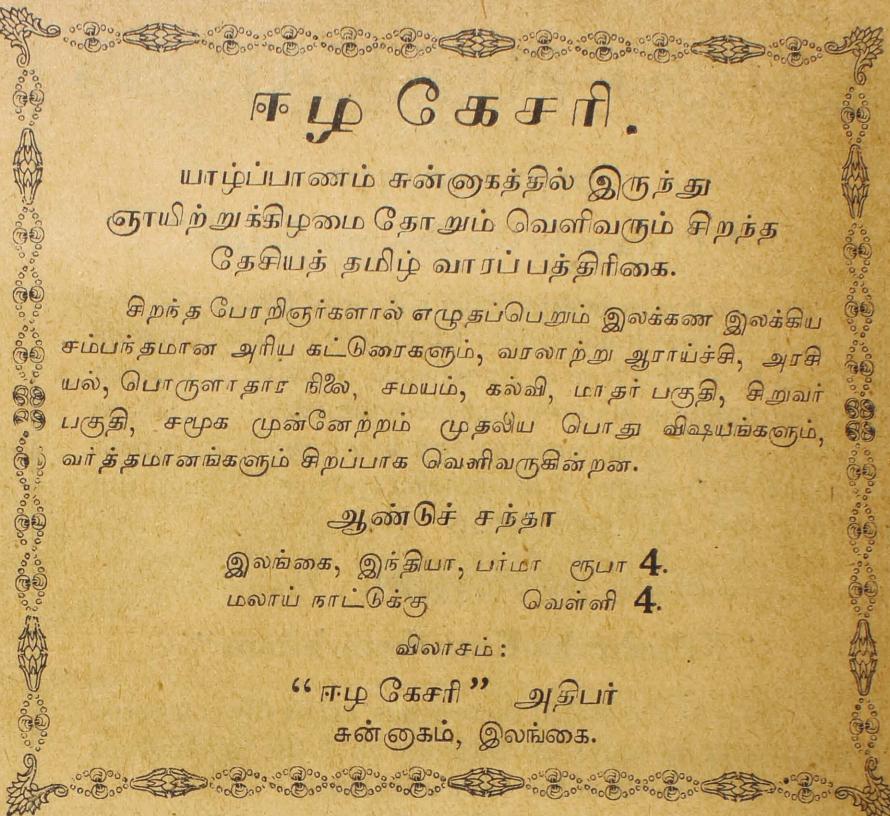
வியபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு ரூ 0—8—0

 நீடித்த விளம்பரங்களுக்கு தனி விகிதம்.

மாணைஜர்,

“வித்தகம்” ஆடீஸ்

புதுச்சேரி.



எழுகேசரி.

யாழ்ப்பாணம் சுன்னகத்தில் திருந்து நூயிற்றுக்கிழமை தோறும் வெளிவரும் சிறந்த தேசியத் தமிழ் வாரப்பத்திரிகை.

சிறந்த பேரறிஞர்களால் எழுதப்பெறும் இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமான அரிய கட்டுரைகளும், வரலாற்று ஆராய்ச்சி, அரசியல், பொருளாதாச நிலை, சமயம், கல்வி, மாதர் பகுதி, சிறுவர் பகுதி, சமூக முன்னேற்றம் முதலிய பொது விஷயங்களும், வர்த்தமானங்களும் சிறப்பாக வெளிவருகின்றன.

ஆண்டுச் சந்தா

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா ரூபா 4.
மலாய் நாட்டுக்கு வெள்ளி 4.

விலாசம்:

“எழுகேசரி” அதிபர்
சுன்னகம், இலங்கை.

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கரைச் சேர்ந்த நாகர்கோவிலிலிருந்து செவ்வாய் தோறும் வெளிவரும் ஓர் தமிழ் வாரப்பத்திரிகை.

வெளியூர் உள்ளூர் தந்தி சமாச்சாரங்கள், கட்டுரைகள், கதைகள், விகடம், வினேதம், விஞ்ஞான முதலியவைகளைக் கொண்டு வெளிவருவது. பர்மா, சிங்கப்பூர், கொரூந்து, சமாம், தென் ஆப்பிரிக்கா முதலிய எல்லா இடங்களிலும் சென்று அங்குள்ள தமிழர்க்கு களிப்பை ஊட்டுவது.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாடு ரூபா 2

வெளிநாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மாணைஜர்

“திருவாங்கூர் அபிமானி”

நாகர்கோயில்

திருவாங்க உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை தமிழ்ப்பண்டிதா

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையபிள்ளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சிவர்கள் உயிரும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுமாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0—2—9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

"A Preface to the Brahma-Sutras"

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems." (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

"Krishna-Karnamritam"

"There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord's Bhaktas.

.... (Here) "The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... "The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness." PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935.

YOGAH.

"Towards Transcendence"

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality." PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDHI PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY.

Imprimerie "VITTAGAM" — Pondichéry.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self - Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.